

Andrea Granchi - Paralleeliset kohtalot

Merita Koskimies

1. **Andrea Granchi, *La forma della solitudine*, 2020.** "Yksinäisyyden olemus", tempera, hiili ja öljy käsitellylle pohjalle (150×100). Courtesy andreagranchi.com/Archivio Studio Granchi.
2. **Andrea Granchi, *Bianco e Nero, destini paralleli*, 2020.** "Musta ja valkoinen, paralleeliset kohtalot", hiili, tempera ja öljy kankaalle (150×100). Courtesy andreagranchi.com/Archivio Studio Granchi.

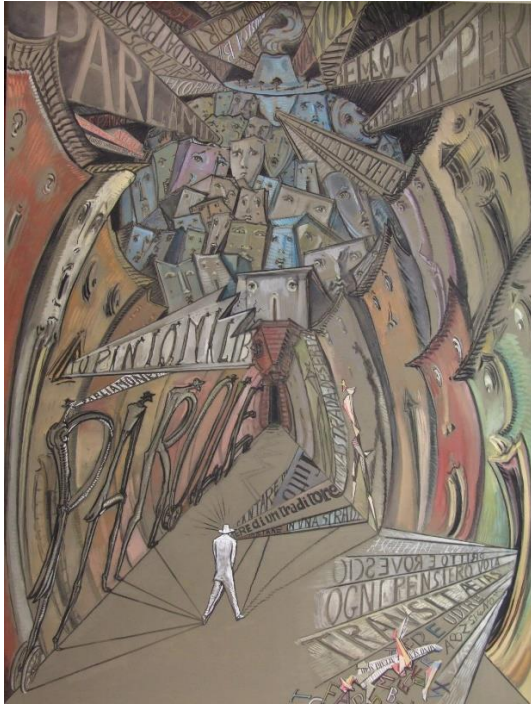
Kuluneet kuukaudet ovat muistuttaneet elämän epävarmuudesta, jo yli vuoden kestänyt covid-epidemia on painanut mieleen syvät jäljet. Italia, kuten koko maailma on yhä kriisin keskellä.

Andrea Granchi, firenzeläinen taiteilija ja akateemikko, on kuvannut koskettavasti pandemiaa ja sen herättämiä tunteita ja pelkoja. Teosten tunnelmaan on helppo samaistua. Kaupunkia hallitsevat jykevät seinät, ja ihmiset ovat paenneet koteihinsa. Samalla mieleen nousevat *Giovanni Boccaccion* runot ajasta, jolloin 10 nuorukaista pakenee ruttoa erääseen kaupungin ulkopuolella olevaan huvilaan. Aika kuluu tarinoita kertoen, tarkastellen ihmislunnonetta sisältäpäin.

Granchin teoksessa "Valkoinen ja Musta, paralleeliset kohtalot", joukko ihmisiä kiirehtii pakoon tuntematonta vaaraa (kuva 2).

Autiossa kaupungissa kulkijoiden tie on yhteinen, toiset kulkevat varjon puolella, toiset valon. Päämäärä on sama, kohti valon kukkuloita, kohti itseä ja tuntematonta, kenties jumalaa. Yksittäisten askeltajien sanoista, muodostuu lause, yhteinen tarina, tai mykkyydestä väistämätön totuus.

Kymmenen kertojan tarinasta muodostuu kymmenessä päivässä sata. Sadassa päivässä tuhat. Yksinäisen sanat sen sijaan odottavat kuulijaa, kaikuvat kuuroille seinille, seinille joilla ennen oli silmät ja korvat. Ja ne ilkkuivat takaisin.

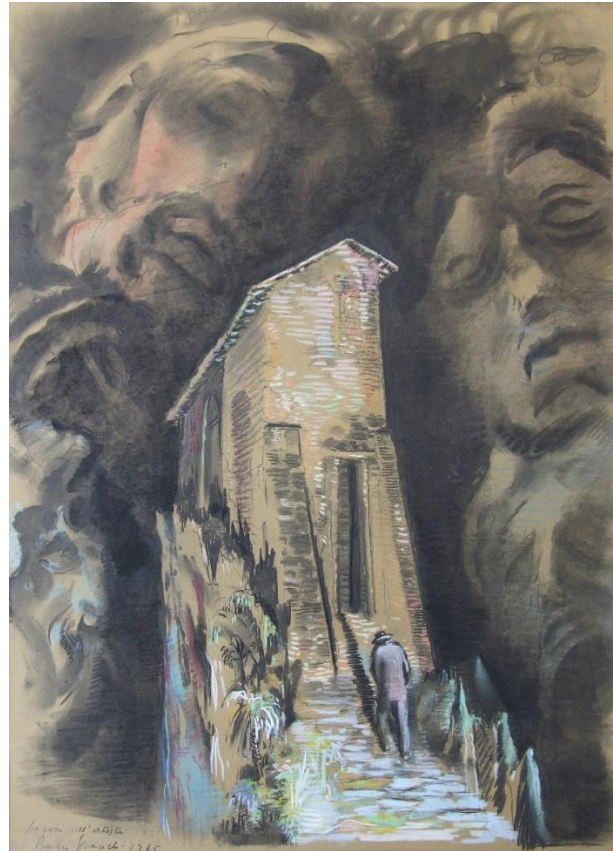
Kuva 3. Andrea Granchi, *La città dove le parole si incontrano*, 2011. "Kaupunki, jossa sanat kohtaavat", tempera, sovellukset ja öljy kankaalle (200x150). Courtesy andreagranchi.com/Archivio Studio Granchi.

Kuva 4. Andrea Granchi, *"Uomo che osserva il crollo delle certezze"* 2020. "Mies, joka tarkkailee varmuuden romahtamista". Courtesy andreagranchi.com/Archivio Studio Granchi.

Granchin teoksissa tuttu hattupäinen mies jatkaa matkaansa teoksesta toiseen, osana yhteisöä ja renessanssikaupungin miljöötä, porautuen kuitenkin samalla syvälle ihmismieleen ja kokemukseen, jossa yksilö lopulta kulkee yksin ainutkertaista tietään muistoihin ja pelkoihin. Kulkijaa ympäröivät kasvot muuttuvat veistoksiksi ja naamioiksi, jotka pikkuhiljaa murenevat ja putoavat autioituvan kaupungin piazzalle.

Pandemian tunnelma kiteytyy Granchin teoksessa "Mies, joka tarkkailee varmuuden romahtamista" (kuva 4).

Andrea Granchin teoksissa varjo ei seuraa ainoastaan miestä vaan mies varjoaan. On kohdattava itsensä ja menneisyytensä, koko ihmiskunnan ja kulttuurin menneisyys, joka jälleen heittyy eteen.

Kuva 5. Andrea Granchi, *Il Presente di fronte al Passato*, 1988. "Nykyisyys menneisyyden edessä", hiili ja vesiväri puuvilla-paperille (28×16). Courtesy andragranchi.com/Archivio Studio Granchi.

Kuva 6. Andrea Granchi, *La casa dell'artista (Sorano)*, 1985. "Taiteilijan talo", hiili ja ohutpastelli sävypaperille (70×50). Courtesy andragranchi.com/Archivio Studio Granchi.

Teksti: Merita Koskimies 24.3.2021

Kuvat: Courtesy andragranchi.com/Archivio Studio Granchi. <http://www.andragranchi.com/>